

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 3C/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1424200816
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladislav Birás, PhD.
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1424200816.1

Uznesenie

Mestský súd Bratislava IV v spore žalobkyne: S. O. J., narodená XX. apríla XXXX, trvalým pobytom v J., N. XXX/XX, proti žalovanej: Slovenská advokátska komora, so sídlom v Bratislave, Kolárska 6148/4, IČO: 30 795 141, o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa (navrhovateľka) sa návrhom podaným Správneému súdu v Bratislave 2. augusta 2023, opraveným a doplneným podaním doručeným súdu 28. novembra 2023, a postúpeným Mestskému súdu Bratislava IV 22. januára 2024 ako súdu vecne a miestne príslušnému na základe uznesenia Správneho súdu v Bratislave zo 14. decembra 2023 sp. zn. 4S/44/2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť 8. januára 2024, domáhala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by žalovanej uložil povinnosť (prikázal), aby

(i) do troch dní od doručenia rozhodnutia zosúladiť faktický stav s právnym stavom a so zákonom a aby opravila evidenčný záznam v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory tak, že žalobkyňu ako advokátku zapíše do zoznamu činných advokátov Slovenskej advokátskej komory pod jej prideleným číslom 985, a

(ii) sa zdržala porušovania základných práv a slobôd žalobkyne.

1.1. V odôvodnení svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla, že je advokátkou zapísanou v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory pod č. 985, a to nepretržite od 28. februára 2020. Počas doby svojho výkonu advokácie nikdy nemala a ani nemá pozastavený výkon advokácie a nebola ani nie je vyčiarknutá z tohto zoznamu. Napriek uvedenému žalovaná rozširuje o nej nepravdivé informácie, ktorými uvádza tretie osoby a orgány verejnej moci do omylu, že mala pozastavený výkon advokácie a bola vyčiarknutá zo zoznamu advokátov.

1.2. Z ďalšieho obsahu jej návrhu vyplýva, že žalovaná jej najskôr pozastavila výkon advokácie a následne ju vyčiarkla zo zoznamu advokátov s účinnosťou od 7. decembra 2022, a to na základe rozhodnutia I. disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory z 12. septembra 2022 sp. zn. DS I.-71/2021:1388/2021 s vyznačenou doložkou právoplatnosti k 7. decembru 2022 a vykonateľnosti k 22. decembru 2022, ktorým jej malo byť uložené disciplinárne opatrenie vyčiarknutia zo zoznamu advokátov podľa § 56 ods. 2 písm. e/ zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“). Podľa jej názoru toto rozhodnutie nemohlo byť zákonným podkladom pre jej vyčiarknutie zo zoznamu advokátov, pretože právnym titulom pre vyčiarknutie zo zoznamu advokátov nie je disciplinárne rozhodnutie, ale iba právoplatné uznesenie predsedníctva Slovenskej advokátskej komory podľa § 7 ods. 1 písm. e/ v spojení s § 11 ods. 1, 2 a 4 zákona o advokácii, ktoré však také uznesenie o vyčiarknutí žalobkyne zo zoznamu advokátov nikdy nevydalo. K jej vyčiarknutiu zo zoznamu advokátov zo strany žalovanej preto došlo svojvoľne.

1.3. Zároveň uviedla, že označené disciplinárne rozhodnutie predstavuje nulitný individuálny správny akt a je de iure absolútne právne neúčinné, pretože

(a) návrh na začatie disciplinárneho konania, v rámci ktorého bolo vydané, nebol podaný zákonným spôsobom podľa § 58 ods. 1 zákona o advokácii kancelárii Slovenskej advokátskej komory, ale podľa sedem rokov neúčinného ustanovenia § 5 ods. 2 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory jeho doručením disciplinárnej komisii; nebola tým splnená podmienka pre začatie disciplinárneho konania, ktoré sa tak de iure nikdy nezačalo, nikdy sa preto nestala disciplinárne obvinenou, a tak nemohlo byť voči nej vydané žiadne disciplinárne rozhodnutie ani uložené žiadne disciplinárne opatrenie;

(b) označené disciplinárne rozhodnutie nebolo vydané Slovenskou advokátskou komorou, ale senátom, ktorý v mene komory (iba) koná;

(c) označené disciplinárne rozhodnutie jej nebolo doručené zákonným spôsobom (ani reálne, ani prostredníctvom fikcie doručenia) na adresu sídla kancelárie, ale bolo neúčinne doručené na adresu jej trvalého bydliska ako advokátovi s pozastaveným výkonom advokácie, k čomu ale de iure nikdy právoplatne nedošlo.

1.4. Následne bolo proti nej vydané ďalšie disciplinárne rozhodnutie III. disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory z 9. novembra 2022 sp. zn. DS III.-53/2022:713/2022, ktorým jej opätovne bolo uložené disciplinárne opatrenie vyčiarknutia zo zoznamu advokátov. Toto disciplinárne rozhodnutie ale takisto trpí rovnakými vadami zakladajúcimi jeho nulitu (ničotnosť), ako aj skôr vydané disciplinárne rozhodnutie z 12. septembra 2022.

1.5. Žalobkyňa de iure (t. j. podľa objektívneho právneho stavu) nebola právoplatne vyčiarknutá zo zoznamu advokátov, a preto jej stále svedčí právny status advokáta, avšak napriek tomu v tomto zozname aktuálne evidovaná nie je, a to ani v zozname činných advokátov, ani v zozname advokátov s pozastaveným výkonom advokácie. Tým sa jej sústavne bráni vo vykonávaní advokátskej činnosti v konaniach pred súdmi a inými orgánmi verejnej moci, kde koná ako splnomocnená právna zástupkyňa zastupovaných osôb, pretože orgány verejnej moci vrátane súdov (a nie žalovaná Slovenská advokátska komora - pozn. súdu) bránia jej prítomnosti v konaniach a odmietajú, zamietajú alebo neprihliadajú na jej procesné podania.

2. Súd sa v konaní oboznámil so všetkými predloženými listinami založenými v spise, a to „Deskripciou právneho statusu advokátky S.. O. J. vo vzťahu k dezinformáciám Slovenskej advokátskej komory o pozastavení výkonu jej advokácie a jej vyčiarknutí zo zoznamu advokátov“ vypracovanou žalobkyňou z 20. júla 2023 a jej prílohami o komunikácii žalovanej alebo jej pracovníkov s jednotlivými súdmi v Slovenskej republike (nachádzajúcou sa v spise na č. l. 15 až 55), ako aj ostatným obsahom spisu.

3.1. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

3.2. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

3.3. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

4.1. Neodkladné opatrenie možno v zmysle § 325 ods. 1 CSP nariadiť iba z dvoch dôvodov, a to z dôvodu, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, alebo z dôvodu, ak je obava z ohrozenia výkonu exekúcie. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žiada bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, je existencia potreby úpravy pomerov medzi stranami a naliehavosť situácie vyžadujúca si ich úpravu, teda že bez okamžitej úpravy týchto pomerov prostredníctvom súdneho zásahu by bolo právo navrhovateľa neodkladného opatrenia ohrozené alebo porušené.

4.2. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí mať na nariadení neodkladného opatrenia právny záujem. To znamená, že musí na základe právne významných skutočností (a nie napr. na základe morálnych záujmov) osvedčiť, že pomery medzi stranami si vyžadujú úpravu a že táto úprava je bezodkladne potrebná, t. j. že medzi stranami nastal taký stav vzťahov, ktorý neznesie odklad.

4.3. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je rovnako relevantné, či ním možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti neodkladného opatrenia) a či jeho právne účinky neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah tak, že by malo za následok reálne znemožnenie ochrany jej oprávnených záujmov (princíp proporcionality neodkladného opatrenia).

5.1. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa v zásade nevykonáva dokazovanie, ale súd o ňom rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania a bez výsluchu a vyjadrenia strán (porov. § 329 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (resp. pre účely nariadenia neodkladného opatrenia osvedčovací povinnosť) však aj v tomto type konania zaťažuje navrhovateľa (čl. 8 CSP). To znamená, že navrhovateľ je procesne povinný tvrdiť a osvedčiť, že sú splnené všetky zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, inak nemôže byť úspešný a jeho návrh bude súdom zamietnutý.

5.2. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš (vysoko) pravdepodobné (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 5/2012). Pri neodkladnom opatrení prevláda požiadavka rýchlosti konania pred požiadavkou úplného preukázania oprávnenosti a dôvodnosti uplatneného nároku. Z hľadiska skutkového stavu je preto nevyhnutný taký stupeň spoľahlivého osvedčenia (spravdepodobnenia) základných skutkových okolností tvrdených v návrhu, pri ktorom možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti.

5.3. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (porov. § 329 ods. 2 CSP).

6.1. Neodkladné opatrenie je právny inštitút civilného procesného práva, ktorý správne právo procesné nepozná. Preto pokiaľ návrh podaný na civilný súd spĺňa náležitosti a podľa obsahu ho súd posúdi ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, je civilný súd povinný o ňom rozhodnúť a neprichádza do úvahy postúpenie veci správne súdu, pretože Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) neobsahuje ustanovenie, na základe ktorého by mohol správny súd rozhodnúť o takomto návrhu, obzvlášť ak je podaný pred podaním žaloby vo veci samej.

6.2. Z uvedeného teda vyplýva, že jedine civilný súd je oprávnený rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. To ale samo osebe ešte neznamená, že súd môže vydať neodkladné opatrenie s akýmkoľvek obsahom alebo na ochranu akéhokoľvek práva. Rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít sa stabilne ustálila na právnom názore, že neodkladným opatrením nemožno brániť vo výkone právomocí inému orgánu verejnej moci (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obo 240/98, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky pod č. 123/1999, alebo uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 59/2011).

7.1. Podľa § 3 CSP „súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány“. Podľa § 4 CSP „iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon“. Osobitnou podkategóriou právomoci súdov sú veci, ktoré sú ustanovené v Civilnom mimosporovom poriadku (ďalej len „CMP“) a ktoré podľa jeho § 1 CMP súdy prejednávajú a rozhodujú v civilnom mimosporovom konaní.

7.2. Podľa § 2 ods. 1 SSP „v správnom súdnom procese poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom“. Podľa § 6 ods. 1 SSP „správne súdy v správnom súdnom procese preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánu verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom“.

8. Z citovaných ustanovení § 3 a § 4 CSP vyplýva, že právomoc súdov v civilnom sporovom konaní je viazaná na súkromnoprávne spory a súkromnoprávne veci, prípadne na iné veci, v ktorých je právomoc súdu založená priamo zákonom. Takým zákonom môže byť sám Civilný sporový poriadok, ale aj iný zákon. Odlišnú právomoc majú správne súdy, ktoré v súlade s § 2 ods. 1 a § 6 ods. 1 SSP preskúmajú zákonnosť rôznych foriem činnosti verejnej správy. Pre určenie, či konkrétna vec patrí do právomoci súdov v civilnom sporovom konaní alebo do právomoci správnych súdov, je tak rozhodujúce, či predmet sporu medzi účastníkmi (stranami) možno zaradiť medzi súkromnoprávne spory v zmysle § 3 CSP, eventuálne iné veci v zmysle § 4 CSP, alebo či predmetom sporu je otázka zákonnosti určitej formy činnosti verejnej správy. Kým ustanovenie § 3 SSP podrobne vymedzuje, čo treba rozumieť jednotlivými formami činnosti verejnej správy, Civilný sporový poriadok pojem „súkromnoprávne spory a súkromnoprávne veci“ nevymedzuje. Preto je potrebné vychádzať z obvyklého vymedzenia pojmu súkromnoprávných a verejnoprávnych vzťahov a ich znakov tak, ako sú vymedzené

v príslušnej hmotnoprávnej úprave. Celkom nesporne k súkromnoprávnym vzťahom patria napríklad občianskoprávne vzťahy (§ 1 a § 4 Občianskeho zákonníka), obchodnoprávne vzťahy (§ 1 Obchodného zákonníka) alebo pracovnoprávne vzťahy (§ 1 v spojení s § 14 Zákonníka práce).

9. Pre vymedzenie pojmu súkromnoprávneho sporu a súkromnej veci v zmysle § 3 CSP je tak zásadne rozhodujúca príslušná hmotnoprávna úprava právneho vzťahu, z ktorého vznikajú či majú vzniknúť práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom sporu v danej veci (k tomu porov. napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 KO 3/2019, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 32/2019). Opačný názor, podľa ktorého by pre posúdenie právomoci mal byť rozhodný len petít, nemožno akceptovať. Robil by totiž rozhraničenie pôsobnosti civilných súdov a správnych súdov, ale v konečnom dôsledku aj právomoci súdov a iných orgánov verejnej moci závislým od ľubovôle žalobcu (navrhovateľa). Ten by si tak mohol voľbou vhodného žalobného petítu „vyberať“, kto o jeho práve alebo povinnosti rozhodne. To však odporuje zneniam § 3 a § 4 CSP a § 2 a § 6 SSP, ktoré túto právomoc vymedzujú na základe objektívnych charakteristík jednotlivých právnych vzťahov.

10. Z takto vymedzeného rozhraničenia právomoci (civilných) súdov v civilnom sporovom konaní je však zrejmé, že je možné ho použiť len v prípadoch, kedy predmetom konania sú práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva. Ak však je predmetom konania právo alebo povinnosť, ktoré majú svoj základ nie v hmotnom, ale výlučne v procesnom práve, potom nemožno hovoriť o súkromnoprávnom spore alebo súkromnoprávnej veci. Procesné právo ako také totiž nie je predpisom (resp. odvetvím práva), ktorý by bol súčasťou súkromného práva, a tak právne vzťahy, ktoré zakladá, nemožno považovať za súkromnoprávne vzťahy.

11. Neodkladné opatrenie je širokým prostriedkom dočasnej ochrany účastníka, avšak z ustanovení § 336 a § 337 CSP tiež možno vyvodiť záver, že inštitút neodkladného opatrenia možno využiť, resp. návrhu na jeho nariadenie možno vyhovieť len vtedy, ak povinnosť, ktorá sa ním ukladá, môže mať vecný súvis s následnou „žalobou vo veci samej“. Použitie formulácie „žaloba vo veci samej“ tak evokuje, že neodkladné opatrenie možno nariadiť len v súvislosti s takou vecou (samou), na ktorej prejednanie je daná právomoc civilného súdu (k vyššie uvedenému porov. napr. uznesenia kompetenčného senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1SKomp/6/2021 alebo 1SKomp/31/2022).

12. V rozhodovanej veci sa navrhovateľka celkom zreteľne domáha nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 324 a nasl. CSP, hoci jeho dôvodnosť nevyvodzuje zo súkromnoprávneho vzťahu. Predmetom tohto konania nie je právo (návrhom uplatnený procesný nárok), ktoré by vyplývalo z civilného hmotného práva, ale má základ výlučne len v procesnom práve - správnom práve procesnom, keďže navrhovateľka tvrdí, že bola nedôvodne vyčiarknutá zo zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory, pokiaľ k jej vyčiarknutiu zo zoznamu advokátov došlo na základe (v poradí prvého) disciplinárneho opatrenia uloženého rozhodnutím I. disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory z 12. septembra 2022 sp. zn. DS I.-71/2021:1388/2021, ktoré sama označuje (považuje) „za nulitý individuálny správny akt“, tzv. paakt.

12.1. Zápis do zoznamu advokátov ako subjektov oprávnených vykonávať advokátsku činnosť podľa zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii, a rovnako aj vyčiarknutie z tohto zoznamu nie je súkromnoprávnym vzťahom, v ktorom subjekt navrhujúci zápis do zoznamu advokátov (t. j. žiadateľ o zápis) a subjekt, ktorý vedie zoznam advokátov, sú v rovnocennom právnom postavení. Výkon advokácie a poskytovanie právnych služieb je totižto regulované štátom, čo teda znamená, že podlieha splneniu zákonom vyžadovaných podmienok a môže sa realizovať len spôsobom ustanoveným zákonom (porov. § 1 ods. 3 zákona o advokácii). Iné subjekty než tie, ktoré sú zapísané v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory, nie sú oprávnené poskytovať právne služby alebo vykonávať advokáciu na území Slovenskej republiky. Skutočnosť, či konkrétny subjekt tieto podmienky pre výkon advokácie spĺňa alebo nespĺňa, je výsledkom osobitného rozhodovacieho procesu verejno-mocenskou autoritou, pričom zákon na tento proces zmocňuje Slovenskú advokátsku komoru. Slovenská advokátska komora teda v nadradenom postavení orgánu verejnej správy rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb na úseku výkonu advokátskej činnosti tak, že ich zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje.

12.2. Žalobkyňa sa teda v podstate veci (vo veci samej) domáha odstránenia právnych následkov rozhodnutia I. disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory z 12.

septembra 2022 sp. zn. DS I.-71/2021:1388/2021, ktoré je však potrebné považovať za rozhodnutie orgánu verejnej správy (porov. § 3 ods. 1 písm. b/ SSP). Zákonnosť (správnosť) takéhoto individuálneho správneho aktu je síce možné právne napadnúť a preskúmať, avšak nie v konaní pred civilným súdom, ale v konaní pred správnym súdom, t. j. v rámci správneho súdnictva. Tak to predpokladá nielen § 11 ods. 2 zákona o advokácii, ale aj § 47 ods. 1 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory, podľa ktorého „právoplatné rozhodnutie [prijaté v rámci konania pred disciplinárnou komisiou Slovenskej advokátskej komory - pozn. súdu], ktorým bol disciplinárne obvinený uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia, je preskúmateľné súdom na základe správnej žaloby podľa Správneho súdneho poriadku“. Pokiaľ by civilný súd nariadil navrhované neodkladné opatrenie, zasiahol by tým do právomoci iného orgánu verejnej správy - Slovenskej advokátskej komory, ktorá vedie zoznam advokátov a ako jediná má výlučnú právomoc rozhodovať vo veci zápisov (vrátane vyčiarknutí) do tohto zoznamu -, čo treba považovať za neprípustné.

12.3. Konkludujúc uvedené, právny vzťah, z ktorého navrhovateľa vyvodzuje svoj procesný nárok, ktorého prisúdenia sa domáha prostredníctvom právneho inštitútu neodkladného opatrenia, nemá žiadny základ v hmotnoprávnej úprave slovenského súkromného práva, a preto danú vec nemožno považovať za súkromnoprávny spor (§ 3 CSP) alebo za inú vec, ktorá má súkromnoprávny charakter (§ 4 CSP). Z toho potom možno uzavrieť, že civilný súd nie je nadaný právomocou o navrhovateľkou uplatnenom procesnom nároku rozhodnúť, a preto návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti o prikázaní žalovanej, aby do troch dní „zosúladiła faktický stav s právnym stavom a so zákonom a aby opravila evidenčný záznam v zozname advokátov tak, že advokátku [t. j. navrhovateľku neodkladného opatrenia] zapíše do zoznamu činných advokátov Slovenskej advokátskej komory pod jej prideleným číslom 985“, podľa § 328 ods. 1 in fine CSP zamietol.

13. V tejto súvislosti je potrebné tiež dodať, že neodkladné opatrenie je prostriedkom procesnej obrany, ktoré by sa malo použiť až vtedy, keď neexistujú iné zákonné možnosti ochrany práva. Tými v danom prípade boli jednak podanie odvolania proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktoré má odkladný účinok (porov. § 36 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory), a v prípade jeho neúspechu podanie správnej žaloby (porov. § 47 ods. 1 Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory), ktorej môže byť na návrh žalobcu priznaný odkladný účinok v zmysle § 184 a nasl. SSP, ktorého funkcia je veľmi podobná ako pri neodkladnom opatrení, pretože prichádza do úvahy vtedy, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma. Nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo priznaním odkladného účinku na základe rozhodnutia správneho súdu sa pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ by správny súd vyhovel návrhu na priznanie odkladného účinku, dosiahne tým žalobkyňa presne rovnaké právne účinky, ktoré sa snaží dosiahnuť návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia (k tomu tiež porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 53/2018).

14. Súd podľa § 328 ods. 1 in fine CSP zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti o uložení povinnosti žalovanej Slovenskej advokátskej komore, „aby sa zdržala porušovania základných práv a slobôd žalobkyne“. Odhliadnuc od toho, že petit návrhu v tejto časti je absolútne neurčitý a vágny, keďže nie je z neho zrejmé, akým konkrétnym spôsobom má žalovaná (a nie súdy alebo iné orgány verejnej moci) protiprávne zasahovať do základných práv a slobôd žalobkyne a čoho sa má zdržať, je ale potrebné poznamenať, že z ostatného obsahu podania navrhovateľky možno vyabstrahovať, že k spomenutému porušovaniu má dôjsť na základe alebo v dôsledku rozhodovacej činnosti žalovanej ako orgánu verejnej správy. Prípadným vyhovením takémuto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia by tak došlo k bráneniu vo výkone právomocí inému orgánu verejnej moci, čo sa so zreteľom na už spomenutú ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít považuje za neprípustné (porov. bod 6.2. odôvodnenia tohto uznesenia).

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP v spojení § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná mala v konaní plný procesný úspech, preto jej proti neúspešnej žalobkyňi (navrhovateľke neodkladného opatrenia) vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd však v súlade so zásadou procesnej ekonomie v zmysle čl. 17 CSP náhradu trov konania žalovanej nepriznal (R 72/2018), pretože z obsahu spisu nevyplýva, že by jej v tomto konaní vznikli nejaké trovy súdneho konania alebo právneho zastúpenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.